

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Ko van den Bosch
Titel	Frankenstein
Jaar	2005
Uitvoering	NNT Groningen / Geert Lageveen

Copyright (C) 2005 by Ko van den Bosch

FRANKENSTEIN

**TEKST: Ko van den Bosch
augustus 2003**

PROLOOG

SCENE:

MIJN FEESTJE

*Schemer. In het vage licht is er een operatietafel te zien met een lijk erop.
Operatielampen zweven als sateliten boven de tafel. Vanuit het donker gilt een stem.*

FRANKENSTEIN:

Dit is mijn feestje

Hallo

Dit is mijn feestje

Stilte

Ik wil iets vieren

ehhhhhh

Stilte

Ik weet nog niet wat

Stilte

Dit is mijn feestje

en als ik er zin in heb

dan huil ik

Een flits verlicht de ruimte. Overal liggen halfnaakte, bebloede lichamen.

Onweer.

ACT I

SCENE: LEVEN IS AL ERGENS

Muzikaal intro. MONSTER ligt in bed of op een tafel. Nacht, verweg rommelt onweer. ZANGER zingt gedachten die door het hoofd van het monster stromen. MONSTER vormt moeizaam de woorden

ZANGER:

De nacht glanst zwartpaars diep
boven mijn verhitte witte hoofd

MONSTER:

hoofd

ZANGER:

een dekschild van een zwarte tor spant zich
aanzelend boven mijn verlichte oog

MONSTER:

oog
ooghoofd
ooghoofd

ZANGER:

de nacht is dik het oog gesloten dicht
zonder lucht of hemelsblauw
het is zwaar om hier te leven maar het gaat wel wel

MONSTER:

lucht
lucht
hoofdlucht
zwaar
zwaar hoofdlucht
ooglucht
leven

ZANGER:

Een hond jankt in het donker en alle vogels ook
de kevers duizendpoten en alles wat vliegt beweegt
Alles trekt zijn jas van duisternis aan

en glibbert in het licht van de chromen maan
Het leven duwt en trekt de zwarte aarde open
in het licht van de chromen maan

MONSTER:
maan
aarde

ZANGER:
Mijn oor ligt hier te wachten
tegen mijn harde schedelbeen
De onrust kruipt mijn oren in
Het is zwaar om hier te leven maar het gaat wel wel
(...)

MONSTER:
vingeraarde
maanoog
aarde leven
dag
nacht
dag nacht

ZANGER:
De goden komen druipend onder hun altaar vandaan
in het licht van de chromen maan
komen druipend uit hun fles
en elke huid bidt om een vinger en liefst een hele hand
De nacht valt elke dag
De vuurvlieg draagt de zielen weg
en de dag brengt ze weer terug

Het is zwaar om hier te leven maar het gaat wel wel

SCENE : **FUCKED UP FRANKENSTEIN**

FRANKENSTEIN komt neurotisch, koortsachtig en gejaagd op in een frontale aanval naar het publiek. Geagiteerd loopt hij naar voren en naar achteren, alsof hij iets vergeten is te zeggen.

FRANKENSTEIN:
Ik superintelligent ??!!

MONSTER:
Ik

FRANKENSTEIN:
**Ik wat ik HIER heb
in dit hoofd
IK weet het niet
en van WIE het is OOK niet**

MONSTER:
Ik hoofd
Ik oog
Ik vingerhand

FRANKENSTEIN:
JA ik heb een fucking talent om om

MONSTER:
fucking
hoofd
vingerfuckingaarde
nacht
vingerfuckinghoofd
dag

FRANKENSTEIN:
Een fucking talent om
Ja om wat eigenlijk

MONSTER:
Ja om wat eigenlijk

FRANKENSTEIN:

Leven en dood DAT is mijn business
van alfa naar omega en terug

De kortste verbinding van a naar b is de botte bijl

De structuur van het leven ligt opengebrouwen voor mijn ogen

(...)Het is geen kunst want het dringt en duwt van alle kanten al de aarde uit
het broeit overal

MONSTER:

Structuuroog in aardehoofdbusiness broeit billen

FRANKENSTEIN:

Het ligt al opgesloten in de genen

Gaat het niet linksom

dan gaat-ie rechtsom

MONSTER:

Gebied

FRANKENSTEIN:

Die ziekelijke vitaliteit

MONSTER:

Het is zwaar om hier te leven

FRANKENSTEIN:

Ik ben jager op groot wild

Ik heb god overhoop geschoten (...)

Ik breek ALLE wetten

MONSTER:

één persoon

hoofdhoofdpersoon

één persoongod

in fucking hoofdoog

FRANKENSTEIN:

Ik heb bloed aan mijn handen en een waas voor mijn ogen

dat leven MOET ERUIT

WALGELIJK

MONSTER:

WALGELIJKE éénpersoonbloedwetten

FRANKENSTEIN:

Het vingert tussen de hardste rotsen door **dat leven**
Scylla en Charibdys
tussen asfalt en tegels

MONSTER:

Vingerhand billenbusiness
zware aarde nacht

FRANKENSTEIN:

Ik ben monogaam
nee autogaam of wacht
Ik ben verliefd op de schoonheid van de injectienaald die onder de microscoop

MONSTER:

Schoonheid
Schoonheidparkeerplaats

FRANKENSTEIN:

(...)De benepen god opzuigt en inspuut
Ik heb zitten janken als een klein kind

MONSTER:

Hoofdoog jankt als een klein kind
in vingerbillenparkeerplaats
onderzoekbusiness

FRANKENSTEIN:

Ik had vlinders in mijn buik
maar hop vlinders uit de buik gepoept
vleugels eraf getrokken en mijn droom ermee behangen

MONSTER:

Droompoep

FRANKENSTEIN:

Klinkt misschien triviaal
maar dat is het ook
Kut hoe sneller ik denk des te vergaat de tijd

MONSTER:

Tijd

droomtijd
poeptijd
fuckingtijd
parkeertijd

FRANKENSTEIN:

-schreeuwt- Ik maak leven buiten de alledaagse alchemie van de liefde om

MONSTER:

maandroomliefde
droompoepdroompoep jankt uit parkeerplaats
schoonheidsdroompoep

FRANKENSTEIN:

Ik heb een orgasme onderdrukt
of nee wacht
Ik heb me in een orgasme uitgedrukt
De nieuwe mens schoon en perfect en hiep hiep hoera

MONSTER:

Nieuw éénpersoonsmensorgasme
Ik heb me in een orgasme uitgedrukt in éénpersoonsaarde
massabilparkeerplaats

SCENE:

EEN GEDACHTENGANG

MONSTER:

libertango

uit

aan

uit

aan

schaarsheidsexercitie

aan uit

aarzelingsinterieur

even niet

en dan weer wel

weke grond kabbelt tegen slappe oevers aan

uit eb aan vloed

Nacht kabbelt nachtzaam in de dagen

De éénpersonen van de steden gaan over

in massagraf niks

FRANKENSTEIN:

Ik wil een feestje

ik ga inschenken

MONSTER:

Stroomstof vloeit langzaam

van holte naar holte

in natte geultjes

om hoger onderzoeksgebied heen

trekt tranenmodder langs ooghoofd

aan

uit

aan

Ik zou

Ik zou graag zoëen worden als een andere is

binnenlandschap zacht snot snuift rond

ligt tegen zachte dingen aan

om te kijken

doordat het voelt

of verwantschap is

of verwantschappelijkheid

om ergens erbij horen

**Vlakland met weinig hoog of diep
alleen het water voelt diep
schielijk water
druipwater
druppeltjeswater
Verspreidtranenwater in mengsel met aarde
en verdamping onder de hier en daar vuurtjes
Het beslissingsmes snijdt landschap in lidtekens
Ik leen woordsel van anderkant**

Een woordbelletje borrelt op
een taalketting stijgt door troebel water op
dunnetjes stil zilver

Wat haren uit vroeger deinen traag mee

Spiere herinneren een oja beweging

oja oja oja

aha

aha

oja

aha

Ik kom ik kom

oh ja oh ja

Soms herinnert oog al het licht van vroeger

Flits en ahapijn

woordloos

of nee

koud

Ik ben nog niet aangemeld

Ik ben ondergedoken

nog niet ontdekt

geenrijk

bijnaand

waar de wanhoop nog woordloos is

en het huilen niet bij iemand vandaan komt

maar overal is

Het is zwaar om hier te leven maar het gaat wel wel

Harde cut.

SCENE:

ZO DEED HIJ HET

Frankenstein trekt plotseling een pistool en schiet

FRANKENSTEIN :

Zo deed hij het

uit het niets

zoals zo veel uit het niets komt

zoals theater uit niets komt

en in het niets verdwijnt

en toen lag-ie daar

Harde cut

SCENE : **LIEFDE, EEN BEETJE SCHEEF**

Op het schot staat ELISABETH voor FRANKENSTEIN. Ze steekt een sigaret op, loopt naar FRANKENSTEIN en veegt over zijn voorhoofd en wang.

ELISABETH:
Je lijkt zo veranderd

FRANKENSTEIN:
Welnee
Ik had een nachtmerrie
of ik weet het eigenlijk niet
Ja
Ja natuurlijk ben ik veranderd
Is dat raar
misschien wel
Kleed je aan

ELISABETH:
Zeg dat je van mij houdt

FRANKENSTEIN :
ik kan je niet meer opvoeren als personage in mijn droom
en wat heb je dan nog in mijn leven te zoeken

ELISABETH:
Waarom BEN ik er niet gewoon in je leven

FRANKENSTEIN:
Ik heb ervan geproefd

ELISABETH:
Waar dan van

FRANKENSTEIN:
Het leven!!!
Het echte leven
Ik heb gepulkt
en er kwam een stukje los
en ik ga verder
en ik kan niet stoppen
Ik ben een astronaut een coole god

ELISABETH:
Waar ben je dan in godsnaam mee bezig

FRANKENSTEIN:
Lief ik begin dingen te begrijpen
We zijn zo beperkt
maar ik niet meer

ELISABETH:
Je ziet er zo koortsachtig uit

FRANKENSTEIN:
Ik heb 40 graden koorts
Houden zo
Ik beleef de koorts waarin het leven brandt
Dacht je dat het hier ooit wat geworden zou zijn op deze kille kutplaneet
als alles maar op die lauwe³⁷ graden was blijven hangen
Godzijdank is er koorts
anders was er nooit een beetje pit geweest hier
Koorts ja!
Natuurlijk ben ik veranderd
het zou onnatuurlijk zijn als ik niet veranderd was.
Ik leef in een bloedroes
Koorts ja
Ik sta aan de rand van een massagraf
Ik scheur lijken uitelkaar
en prop de delen daar op die tafel
Ik neuk alles antiseptisch aan elkaar
Ik jaag vloeistoffen en gassen erdoorheen
Ik doe het met de doden
Het is wanhoop begrijp je me
als ik weer met een stuk in mijn bek bij deze tafel aankom
en het tegen dat lichaam aanduw
en aan elkaar stik
in mijn gelijkenis

ELISABETH:
Maar dit is toch
een niks

FRANKENSTEIN:
Twee armen
twee benen

een hoofd
twee oren om te horen
twee ogen om te zien
en verre vingers tien
Afblijven!

ELISABETH:
Dat ding is goed voor de storkoker

FRANKENSTEIN:
Hier ligt alles
klaar om te leven
Vanhieruit gaat de klok tikken tegelijkertijd het verleden en de toekomst in
Gaat rond tikken
Kijk zo houden verleden heden en toekomst elkaar vast omdat ze niet meer
van elkaar af rennen zoals wij maar naar elkaar toe
elke keer weer
De geslachtsdaad is een volledig zinloze gebeurtenis geworden
Wat een opluchting

*FRANKENSTEIN schenkt wild in en staat met een glas in de ene en een fles in
de andere hand*

FRANKENSTEIN:
Drink dan wat !!!
Ja ik ben veranderd maar ik drink hetzelfde en evenveel
De aaseter heeft leven gemaakt
Dat is wel een shock
**Christusnogantoe ik voelde me al dagen misselijk
omdat ik wist dat er IETS aan zat te komen**
Ken je dat gevoel dat je 's nacht zwetend wakker wordt en dat erbinnen je iets
uit wil naarbuiten
Ik heb hem langzaam naar buiten gewerkt zoals een andersomme slang een
schaap uitkotst
De nachtmerrie van aaseters **dat zich in je ingewanden weer iets aan het
verzamelen is dat zich een weg naar buiten vecht**
Die banale vitaliteit

ELISABETH:
**JIJ wilde toch
daar heb je toch voor gestudeerd
heb je mij voor aan de kant gezet
Je hebt het leven vergeten**

om het te maken (...)
Waarom maak je geen leven op een normale manier

FRANKENSTEIN:
Wat

ELISABETH:
Met mij bijvoorbeeld

FRANKENSTEIN:
Dat is nogal complex BEP

ELISABETH:
Complex

FRANKENSTEIN:
En duf

ELISABETH:
Maak dan het leven dat er is beter
met twee benen in plaats van één
met wat minder kanker
met wat meer hoop

FRANKENSTEIN gebaart om zich heen naar zijn laboratorium

FRANKENSTEIN:
Dit is een een een hommage aan jou

ELISABETH:
Waar heb je het over

FRANKENSTEIN:
Dit ben jij
wat overzichtelijker en minder problematisch
Ik ben god hier

ELISABETH:
Dat ben je bij mij ook

FRANKENSTEIN:
Alleen ben ik hier wat duidelijker god
Ik rook en drink

zap wat
zit op een draaistoel
en hop het ene na het andere idee
schiet bij me naar binnen
Kwestie van ruimte daar in mijn kop

ELISABETH:
Hou je nog van me

FRANKENSTEIN:
Natuurlijk wat een vrouw
wat een mysterie
een raadsel
een een een

ELISABETH:
Ik kan je redden

FRANKENSTEIN:
Wil jij god redden
Ik ben een zwarte kamer binnen gegaan
Ik ben doodsbang
(...)

Ik ben de coole god
Ik reik de naald
Ik ben de coole god de airco held
Ik druppel sappen in
Ik weet hoe het loopt
Ik laat de regen neer en strip de huid
Ik ben de coole god de airco held

Ik luister naar de laatste zucht in een karkas
Jaag het leven op de buizen in
Ik snij de lijnen los desinfecteer
Wat krom is breek ik recht
Ik jaag de ziel het lichaam uit de machine in

*FRANKENSTEIN gaat bezig met wat electrodes en onduidelijke apparaten.
Hier en daar knettert er wat. Zo nu en dan een flits.*

**Pas op hier komt de schok
met dertigduizend volt komt het leven op je af
Pas op hier komt de schok**

**met dertigduizend volten valt de schemer en breekt de dag door
met licht in het lichaam
met licht in het oog
met licht in het hoofd
en je oren knetteren**

**Pas op pas op hier komt de schok
dertigduizend volten een privé-oerknal in je stille dromen
Pas op hier komt de schok
met dertigduizend volten begint het leven te stromen
tussen plussen en minnen
dertigduizend volt
ruim voldoende voor
zeven chakra's en een aura
en een verliefdheid of drie
dertigduizend volt
ruim voldoende voor wat zaad
voordat je uitgeput je kist ingaat**

FRANKENSTEIN jaagt routineus 30.000 volt door het MONSTER

Zo ontvang je nieuw leven
Heb jij dat ook dat je je eenzamer voelt
als je weet dat er nieuw leven aan zit te komen
Ik voel dat hij gaat leven omdat mijn eenzaamheid groter aan het worden is

ELISABETH:
Praat je nog wel eens met iemand

FRANKENSTEIN:
Memmezelf
Met wie moet god anders praten
Beschouw dit als een afscheidsfeest
of nee een geboorte
Ik heb jullie achter me gelaten
(...) Begrijp je dat

ELISABETH:
Natuurlijk niet

FRANKENSTEIN:
Dit is geen misverstand
Zo vruchtbaar is het niet eens meer tussen ons

Vroeger wel
Probeerden we de meest idiote dingen omdat we DACHTEN dat we elkaar
begrepen
DAT was vruchtbaar

ELISABETH:
Jij doet niet eens moeite meer

FRANKENSTEIN:
IK ben ermee gestopt om mezelf duidelijk te maken

Ze staan tegenover elkaar. Stilte.

FRANKENSTEIN:
Drink wat de gasten komen zo
en kleeid je aan
En we willen niet met een achterstand beginnen
Muziek !!!

*FRANKENSTEIN loopt langs tien verschillende cassettedecks en drukt op de
play knop. Op alle decks gaat Time Is On Our Side (Irma Thomas) lopen,
allemaal iets verschoven ten opzichte van elkaar.*

ACT II

**SCENE: VERJAARDAG, BRUILOFT, GEBOORTE EN
TROUWERIJ, ACHTERSTEVOREN EN DOOR ELKAAR**

Gasten komen binnen. De scene is rommelig. IEDEREEN graait wat kleren bij elkaar

FRANKENSTEIN:
Jullie zijn laat

JUSTINE:
Wat!

MR.WOLF:
Altijd haast

ELISABETH:
Nee te vroeg
We zijn er nog niet uit

FRANKENSTEIN:
Waaruit

ELISABETH:
Of het een verjaardag een trouwerij een geboorte of een begrafenis is
Wat wil je

MR.WOLF:
Frankenstein na al die jaren!
Wat zie d'r uit man
Drink je wel genoeg

FRANKENSTEIN :
Het is nog even niks ja mag dat ook
Hee hallo

MR. WOLF slaat zijn armen om FRANKENSTEIN.

MR.WOLF:

God man ik heb je gemist man
Moet je voelen
vel over been man
Je trilt man
Je trilt gewoon
Ben je blij om me te zien
Ik wel
Ik spreek je nog
waar staan staan die hele grote flessen

ELISABETH:

Alles mag

FRANKENSTEIN :

Ik weet het even niet
Ha William

MR.WOLF:

Is DAT William
fantastisch
Kleine William ongelooflijk
William ik ben het
Ken je me nog
-geeft ongeveer dertig centimeter aan- Je was ZO man
en nu ben je zo *-geeft ongeveer een meter aan-*
geweldig
Kleine William

Er trekt een rilling door het MONSTER

ZANGER:

De nacht glanst zwartpaars diep
boven mijn verhitte witte hoofd
een dekschild van een zwarte tor spant zich
aanzelend boven mijn verlichte oog

MONSTER:

Daar beweegt

MR.WOLF:

Nee kleine William zal me niet kennen hè
Zou-ie misschien wel willen hè kleine William
Je was zo groot als deze fles

en nu ben je tien longdrink glazen lang

MONSTER:
Daar beweegt
armhoofd voelt

WILLIAM:
Meneer de rechter

MR. WOLF:
Wat hebben we gelachen
Ik in ieder geval

WILLIAM is intussen afgedwaald naar de operatietafel

MONSTER:
Auw godverdomme pijn
Hoofdoog fucking droomtijd

WILLIAM:
Viktor?
Wat is dit

FRANKENSTEIN:
De KAASPLANK nou goed
Ga weg daar

MONSTER:
Nee blijf !!!
Bloedhoofdprop los
kijk dan
Stroomstof loopt al omdat leidingen
Stuk daar voelt
Stuk daar beweegt
Moet je toch zien ik leef

WILLIAM:
-naar anderen- Heee Viktor
Elisabeth

MONSTER:
Nee blijf!!!
Kijk goed grond gekluisterd

**Zag je beweging nou
Zag je beweging van stuk daar**

WILLIAM:
Ik weet niet

MONSTER:
Natuurlijk wel
je ZAG iets bewegen
daarnet niet
lag ik in slaap of coma of nog minder
saaai man
Hee blijf

WILLIAM wendt zich af, alsof hij het MONSTER niet gehoord heeft.

WILLIAM:
Justine kan die deur dicht

MR.WOLF:
William wat is er met je broer
vel over been man
Elisabeth dat neem ik JOU kwalijk

ELISABETH:
Hij werkt zich over de kop

MR.WOLF:
Neem ik je kwalijk
Zo'n mooie vent en jij zo'n lekker ding
ga DAT maar eens even vieren
Viktor!? Hee kijk naar haar heerlijk gewoonweg heerlijk

ZANGER:
Elke huid bidt om een vinger en liefst een hele hand
De goden komen druipend onder hun altaar vandaan
in het licht van de chromen maan
komen druipend uit hun fles
De nacht valt elke dag
De vuurvlieg draagt de zielen weg
en de dag brengt ze weer terug

WILLIAM:
De deur!

JUSTINE:
De deur?

WILLIAM:
Kan die dicht de deur

ELISABETH:
-naar MR. WOLF- Wat wil je me dan vertellen
Ben ik overdressed voor hier

WILLIAM:
Het tocht

MR.WOLF:
Underdressed zou ik zeggen

JUSTINE:
Er komen er toch meer

MR.WOLF:
En wie ben JIJ dan wel

WILLIAM:
Justine de rechter Wolfman
Rechter Wolfman Justine

MR.WOLF:
Ik noemde hem altijd kleine William
Zo klein wassie
Jij ook zeker
Man wat groeit alles
onstuitbaar en onuitstaanbaar
Geweldig
Kom laat me je iets inschenken
Ik plens er gewoon wat bij
Ho ik moet even ingrijpen

MR. WOLF gaat op FRANKENSTEIN af.

Wat is dat nou man

handen uit je zakken
Ben je bang voor je vingers of wat
ouwe chireerug
Kom op man frummelen
is toch een lekker wijf
wil je toch aan frummelen
Zullen ze echt niet van slijten
Zulke gevoelige vingers en dan niet frummelen
Kom op dan daar is haar hart
en alles eromheen is goed
Jezus wat is dit voor een feest
Waar is die Justine

JUSTINE nadert de operatietafel

JUSTINE:
Wat een prachtig gedekte tafel

FRANKENSTEIN:
Afblijven!
-tot ELISABETH- Je begrijpt niet wat ik aan het doen ben
Ik schaam me

MR.WOLF:
Wat krijgen we nou
William kijk uit
Justine ik heb onze drankjes

FRANKENSTEIN:
Het liefst zou ik tussen je benen wegkruipen

ELISABETH:
Vind ik raar

FRANKENSTEIN komt op zijn knieën naar haar toe, kust haar benen, haar knieën, haar dijen en is plotseling met zijn hoofd onder haar rok verdwenen. Een GSM gaat af. FRANKENSTEIN haalt zijn mobiele telefoon uit zijn zak en begint onder ELISABETHS rok te praten

FRANKENSTEIN :
Met god
Wat
Met god kan je niet verkeerd verbonden zijn

(...)Dus weet wat je zegt

ELISABETH:
Hee... hallooo contact

FRANKENSTEIN :
Ik sta met mijn kop in een medische atlas is het nou goed
er zijn hier vergezichten
Ik sta op bloederige toppen
Ik heb de hele mens onder handbereik
Ik patenteer hier alles
alles hoor je me
Ik koloniseer de hele handel
Het is niet belangrijk wat je zoekt
als je het maar weet te vinden

ELISABETH:
Ben je godverdomme aan het bellen

FRANKENSTEIN duikt plotseling op

FRANKENSTEIN :
Zaken schat
Je bent sexy
maar niet van dichtbij

ELISABETH:
Uit dat kutding komt dus heel veel straling

FRANKENSTEIN :
Mijn GSMmetje

ELISABETH:
Krijg ik een gezwel

FRANKENSTEIN :
Er is maar één gezwel
en dat ben ik
en dat is goedaardig

ELISABETH:
Op de documentaire laatst hebben ze een GSM naast een muis gelegd

Opmerking [U1]: Dit klinkt als een punchline voor een Elvis achtig nummer, of Screamin Jay

Je loopt op hoge hakken
Je tepels lopen mee
Je haar golft in het ritme
Van een lome binnensee
Yeah
Je bent heel sexy
Yeah
Je bent heel sexy
Yeah
Je bent zo godgruwelijk sexy
Maar niet van dichtbij

FRANKENSTEIN :
Wie belt er godverdomme nou een muis

ELISABETH:
Het was een proehoef

FRANKENSTEIN :
en wat zeiden ze dan tegen die muis

ELISABETH:
Dan komen er alleen nog maar muisjes met twee koppen uit
of niet uit
of drie ogen en een scheef gebit
of een muisje dat groeit uit de rug van een ander muisje

FRANKENSTEIN :
Had je weer een fles wodka achter je kiezen

ELISABETH:
We zijn niet eens getrouwd

JUSTINE:
Waar staat de drank
William wat sta je te kijken

WILLIAM:
Er bewoog iets

Uit het niks schiet FRANKENSTEIN

FRANKENSTEIN :
Zo deed hij het
uit het niets
zoals zo veel uit het niets komt
zoals theater uit niets komt
en in het niets verdwijnt
en toen lag-ie daar

IEDEREEN begint te lachen. Het MONSTER is met een schok wakker geworden

MR.WOLF:
Godverdomme man

Godver
Godverdomme ma

MR. WOLF valt stil, terwijl het MONSTER rechtop gaat zitten.

MONSTER:
De nacht glanst zwartpaars diep
boven mijn verhitte witte hoofd
een dekschild van een zwarte tor spant zich
aarzelend boven mijn verlichte oog
de nacht is dik het oog gesloten dicht
zonder lucht of hemelsblauw
het is zwaar om hier te leven maar
het gaat wel wel

JUSTINE:
Aaaaaaaah

MR.WOLF:
Godverdomme man wat is dat

FRANKENSTEIN:
Vader vergeef het me
Ik wist niet wat ik deed
Ongelooflijk

MONSTER:
-wankelend- Ik zou graag een woord van dank

Het MONSTER valt om, krabbelt snel weer op

FRANKENSTEIN:
Eindelijk na al die jaren

MONSTER:
Uit het diepst van mijn hart
heb ik een hart

FRANKENSTEIN:
Ja d'r zit wel zoiets in

MONSTER:
Uit het diepst van mijn hart
iedereen bedankt

Het MONSTER valt ten tweede male

FRANKENSTEIN:
Geef hem frisse lucht

MONSTER:
Ik sta te beginnen
Het leven druppelt binnen
Het bloed stroomt ik wankel en struikel en val
om gewoon weer op te staan
Ik ben op gang
ga lekker door
Ik ben van plan er lekker tegen aan te gaan

Mijn ogen staan open
Mijn droom komt
eruit gedropen
mijn hoofd loopt leeg in deze donkere steeg
maar mijn ogen doe ik niet dicht
geen slaap voor mij
Ik wil net zo worden als jullie zijn

Ik begin aan mijn val naar boven
Ik ga er zelf in geloven
Ik vermeng goed en kwaad en pijn
Ik wil net zo worden als jullie zijn

Ja
Wacht maar
Zometeen ga ik zeggen wat ik denk
En denken wat ik zeg
Ik ben een snelle jongen
Hoofd begrijpt mijn oog
En mijn oog begrijpt mijn hand
Mijn hoofd is groot mijn oog is klein
Ik wil zo worden als jullie zijn

**De wereld is gescheiden in aarde en lucht
de lucht in dag en nacht**

en de nacht in dromen en nachtmerries
Let op
mijn oog heeft het tasten
van mijn vingers genomen
mijn brein het tasten van mijn oog
mijn lul het tasten van mijn brein
Ik wil zo worden als jullie zijn

Ik ben een éénpersoonshoofd
meester god guru vriend
en ik hap alles tot begrijpelijkheid

Iedereen neem het leven
van begin tot het eind maar ik
ik neem het leven met huid en met haar
Luister(...) **Ben zo blij dat ik praat**
Jij hebt mijn mond gemaakt
Ik ben een mond mond monster
Ik ga omhoog ik ga door
Ik zing maar één refrein
Ik wil zo worden als jullie zijn

ELISABETH:
Ongelooflijk

FRANKENSTEIN:
Hoe voel je je

MONSTER:
Jullie zijn zo zo zo verwantschappelijk en wetmatig

ELISABETH:
IK ben mooi

FRANKENSTEIN:
Dat is even niet belangrijk

MONSTER:
Jij bent mooi

ELISABETH:
Ja, oogverblindend mooi

een licht soort schoonheid

MONSTER:

Ja, nu je het zegt

FRANKENSTEIN:

Elisabeth laat dat

ELISABETH:

Ik ben mooi

Oogverblindend mooi

mooi

mooi

Zoals ik hier sta besta ik uit lichtheid
op de plaatsen waar het licht moet zijn
en zwaarheid waar het zwaar moet zijn

Kijk hoe mijn benen dansen en alles met me meedanst

Mijn handen zijn sterren

mijn ogen de lenteochtend op een verlaten strand

golvend lang haar stroomt langs mijn gezicht

Kijk

hoe ongeschonden de kustlijn overgaat in mijn blanke hals

zonder naden ongestikt

Mijn mond loopt vloeiend rood

over alle woorden heen

FRANKENSTEIN:

Vinger oog borstruimte onderzoeksgebied

FRANKENSTEIN:

Christus Elisabeth die jongen is een randdebiel

ELISABETH:

Ik ben benieuwd wat je er in gestopt hebt

MR. WOLF:

Dit is wereldnieuws

JUSTINE:

Het maakt niet meer uit HOEVEEL mensen er kapot gaan
voor IEDEREEN hebben we nu een surrogaat (...)

MR. WOLF:
Wat een première
waar is de pers

FRANKENSTEIN:
Volgens mij is hij zo instabiel als de neten

JUSTINE:
Hij is zo heerlijk
buitenbaarmoederlijk
en zijn onmoederschotelijkheid

JUSTINE kust FRANKENSTEIN.

Jij kent het leven echt
van binnenuit

MR. WOLF:
Microfoons
Licht
geniet van dit moment
Daar is de pers
Geniet
Schenk me bij William schenk me bij

*Een JOURNALIST komt binnen. De GASTEN wijken uiteen. De JOURNALIST
gaat wat verveeld op een stoel zitten.*

MR. WOLF:
Muziek af!

*Stilte. Cross naar persconferentie. De GASTEN blijven aanwezig en spelen het
feest door.*

SCENE:

PERSCONFERENTIE

FRANKENSTEIN staat achter een kathedier met een enorme batterij microfoons.

FRANKENSTEIN:

Vandaag om zeven uur drieëndertig ben ik er in geslaagd om dode materie tot leven te wekken. Ik heb een nieuwe mens samengesteld die eruit ziet als u en ik. Ik voer op het ogenblik metingen en tests door om na te gaan of alle functies naar behoren geactiveerd zijn.

Wilt u hem zien

JOURNALIST:

Nee

FRANKENSTEIN:

Wat niet

JOURNALIST:

Ik geloof u zo ook wel

FRANKENSTEIN:

U wilt hem niet zien

JOURNALIST:

Welnee al die rompslomp

Uw woord is genoeg wat mij betreft

FRANKENSTEIN:

Ik maak nieuw leven uit dode materie een trucje dat tot nu toe alleen god kon en u gelooft dat meteen

JOURNALIST:

Ja joh

FRANKENSTEIN:

Maar u taak is het toch om kritische vragen te stellen

JOURNALIST:

Oh?

FRANKENSTEIN:

Ja, misschien sta ik hier wel te liegen

JOURNALIST:
Tegen mij?

FRANKENSTEIN:
Ja

JOURNALIST:
Waarom zou je dat doen

FRANKENSTEIN:
Om beroemd te worden

JOURNALIST:
Dus als ik kritische vragen zou stellen zou ik daarachter kunnen komen

FRANKENSTEIN:
Zou kunnen ja
maar ik kan ook meer leugens vertellen

JOURNALIST:
Christus in wat voor wereld we eigenlijk

FRANKENSTEIN:
Tja

JOURNALIST:
Zal ik dan vragen of je een neger of een blanke hebt gemaakt

FRANKENSTEIN:
Kan je doen

JOURNALIST:
Heb je een blanke of een neger gemaakt

FRANKENSTEIN:
Geen commentaar

De GASTEN juichen en klappen

JOURNALIST:
Ok

FRANKENSTEIN:

Nee nou moet je doorgaan

JOURNALIST:

Je zei toch geen commentaar

FRANKENSTEIN:

Het gaat hier godverdomme om het creëren van nieuw leven
uit de dood
dat MOET je toch nieuwsgierig maken

JOURNALIST:

Laat maar het was toch niet zo'n goede vraag

FRANKENSTEIN:

JAWEL allerlei ethische kwesties liggen er voor het oprapen
Ga door

JOURNALIST:

Maar als jij zegt geen commentaar
Wat zal ik dan nog verder peuteren

FRANKENSTEIN:

Ik doe de grootste ontdekking sinds de mens over deze kutplaneet rondloopt
en jij weigert door te peuteren
Wat moet je dan nog doen
Je gelooft me niet

JOURNALIST:

Daar gaat het niet om

FRANKENSTEIN:

Ik haal hem zo voor je

JOURNALIST:

Ik moet eigenlijk mijn stukje voor achten inleveren

FRANKENSTEIN:

Blijf

JOURNALIST:

En ik heb nog niet gegeten

FRANKENSTEIN verdwijnt en komt met het *MONSTER* terug.

FRANKENSTEIN:
Dit is hem mijn levenswerk

JOURNALIST:
Een man

FRANKENSTEIN:
Ja

JOURNALIST:
Je hebt een man gemaakt

FRANKENSTEIN:
Ja

JOURNALIST:
Vond je dat nodig

FRANKENSTEIN:
Wat

JOURNALIST:
Om er nog een man bij te maken

FRANKENSTEIN:
Hoe bedoel je

JOURNALIST:
Weet je hoeveel mannen er zijn

FRANKENSTEIN:
Dit was DOOD allemaal dood
Ik heb het tot leven gewekt
Het gaat er niet om of het een man is of niet

JOURNALIST:
JIIJ laat me die man zien

FRANKENSTEIN:
Waar het om gaat is dat hij leeft

JOURNALIST:

Ja Jezus wat is de nieuwsaarde van een man die leeft

FRANKENSTEIN:

Ik bedoel

JOURNALIST:

Had een vrouw gemaakt
of ben jij er zoeentje

FRANKENSTEIN:

Hoeentje

JOURNALIST:

Ik vind het walgelijk maar er zijn mensen die ervan genieten
Geeft verder niet
Ik noteer alleen maar
Ik werk binnen één laag van de werkelijkheid anders word ik gek
Zijn er hier nog hapjes

FRANKENSTEIN:

Je staat oog in oog met een wereldwonder
en je vraagt of er HAPJES zijn

JOURNALIST:

I'm talking bittergarnituur
een worstplateau mag ook

FRANKENSTEIN:

Wat ben jij voor journalist

JOURNALIST:

De beste
Ik heb een bijzonder goed oog voor details
Nou ik brouw er wel wat van

FRANKENSTEIN:

Jij blijft godverdomme

JOURNALIST:

Sorry ik moet verder
busybusybusy
Er schijnt een borstvergroting te zijn opgetreden bij kom wie was dat nou weer

Ongelooflijk wat er allemaal mogelijk is
met de buitenkant van vrouwen
Konden ze maar zoveel met de binnenkant
maar geen arts wil daar zijn vingers aan branden
Gat in de markt dok
de binnenkant van vrouwen
Ga daar maar eens aan werken
dan sta ik hier weer
Succes met je – *schiet in de lach*- man.

*MONSTER en FRANKENSTEIN kijken verbijsterd, ze happen naar lucht.
JOURNALIST af.*

MR. WOLF:
Wat maakt het uit man
IK ben enthousiast

FRANKENSTEIN:
HIJ daar dat is de toekomst godverdomme

MR. WOLF:
Relax man vandaag heb jij je feestje
Het leeft toch
Morgen ga je er mee verder

JUSTINE:
Daar gaan weer twee jaar van je leven

ELISABETH:
Viktor ik wil
Viktor kan ik je even ALLEEN spreken

FRANKENSTEIN:
EVEN NIET BEP
Ik voel me even
EVEN ja REDELOOS AGRESSIEF

ELISABETH:
Van leven maken word je zenuwachtig
waarom denk je dat al die vrouwen hysterisch worden

FRANKENSTEIN:
Laat me even

*MR. WOLF neemt FRANKENSTEIN mee naar de drankentafel.
ELISABETH draait zich bij haar laatste woorden om en staart het MONSTER in het gezicht. Ondertussen staat FRANKENSTEIN geagiteerd op een heftig knikkende MR. WOLF in te praten.*

FRANKENSTEIN:
Alles zit vast man
Revolutie, idealen, anarchie, dromen

ELISABETH:
Voel je wat als je mij ziet

MONSTER:
Nee

ELISABETH:
Zou je wat willen voelen

MONSTER:
Weet ik niet

FRANKENSTEIN:
Iedereen is er mee bezig in donkere kamers met veel bier
maar niets komt die kamers uit
Ja lege kratten
maar idealen ho maar

MR. WOLF:
Heel teleurstellend

ELISABETH:
-kust monster- Voel je dat

MONSTER:
Nee

ELISABETH:
-geeft klap- En dit

MONSTER:
Nee

FRANKENSTEIN:

Ik dacht het is de stilte voor de storm
Iedereen beseft dat er IETS moet gebeuren

MR. WOLF:

Een klein tikje en de wereld zou veranderen in een betere wereld
DAAROM hebben we John F Kennedy neergeschoten
en Hans Martin Schleyer in een achterbak gelegd

FRANKENSTEIN:

Wat leverde het op

ELISABETH kust het MONSTER nog een keer

ELISABETH:

En

MONSTER:

Niks

*ELISABETH pakt een mes en snijdt het MONSTER los van het
infuus*

ELISABETH:

Nu moeten we even wachten tot het uitgewerkt is

FRANKENSTEIN:

We hebben een muur omver geworpen

MR. WOLF:

Vliegtuigen gekaapt

FRANKENSTEIN:

Bloedbaden veroorzaakt

MR. WOLF:

De wereld werd er niet beter op man

FRANKENSTEIN:

We hebben Ceaucescu, Milosevic, Dutroux
Sadam en Bush geholpen om de zaak in beweging te brengen
maar er gebeurde helemaal niks

MONSTER:
Zenuwachtig grondbeginsel

ELISABETH:
Ja zometeen zal je wel gevoel krijgen
Het zal wel pijn zijn
Leven begint met pijn
Huil je om alles
Later stomp je af

FRANKENSTEIN:
Ik heb nieuwe vormen gezocht
nieuwe wegen om de wereld te veranderen
maar die liet zich niet veranderen
Omdat het niet aan de wereld ligt
maar aan ons

MONSTER:
-gilt- Aaaaaaaaaaaaaah

ELISABETH:
Kom hier kus me

**Kijk me aan en zie mijn ogen
die nooit meer weggaan
En als je bij een vrouw ligt ligt je hoofd bij mij
En als je ademt adem je mij
En als je slaapt droom je van mij
En als je hoopt hoop je op mij
Als je verlangt verlang je naar mij
Als je loopt denk je aan mij
Als je reikt reik je naar mij
Als je wanhoopt wanhoop je om mij
Als je rent ren je naar mij
Als je schreeuwt schreeuw je om mij
Als je bloed bloedt je voor mij
En als je sterft sterf je voor mij**

MR. WOLF:
En toen heb je hem gemaakt

FRANKENSTEIN:
Anders
misschien iets beter

zodat we weer een kans zouden hebben

ELISABETH:

-laat omhelzing vallen- Hahaha

Je bent een grote jongen nu

-ze kijkt naar FRANKENSTEIN- Ik begrijp nu waar je het gelaten hebt Viktor je geiligheid

Het MONSTER blijft in totale verwarring achter

FRANKENSTEIN:

Ja dat heb ik bij hem geparkeerd

ELISABETH:

Kan je kijken

Is toch makkelijker

FRANKENSTEIN:

Ja, minder complex Bep

MR. WOLF:

JIJ bent je tijd VER vooruit

Heeeee Justine

JUSTINE:

-naar FRANKENSTEIN- en ELISABETH- Jullie zijn ZO'N mooi koppel

Geweldig

ik gun het jullie zo

FRANKENSTEIN:

Wat dan

JUSTINE:

Alles

Ik ben jaloers op je Elisabeth

Hij maakt leven in zijn eentje

Dat zal de vrouwen eindelijk rust geven

hoeven we ons niet meer te laten uitwonen door zo'n kleine kreng

Toch Viktor

Het MONSTER slaat wat drank achterover

MR. WOLF:
Viktor je Adam
gaat het niet zo goed mee

MONSTER:
Pijnhoofd
Heb ik migraine in de familie

FRANKENSTEIN:
Het is mooi voor vandaag
Ga slapen

MONSTER:
Ik ben bang
Ik droom veel

FRANKENSTEIN:
Wat droom je dan

MONSTER:
Kan ik niet navertellen

FRANKENSTEIN:
Nou IK heb nachtmerries overdag
en ik kan ze tot in het kleinste detail na vertellen
DAT is pas erg

MONSTER krimpt in elkaar.

MONSTER:
Ik is pijn

FRANKENSTEIN:
Ik heb tien verschillende rassen aan elkaar genaaid dan sta je hoop ik niet
verbaasd dat het met je GEVOELEN niet HELEMAAL spoort

MONSTER:
UITPUTTINGSPIJN in eenpersoonshoofd

FRANKENSTEIN:
**Oh jij bent uitgeput
wat dacht je van mij**

MONSTER:
Help me

FRANKENSTEIN:
Help jezelf zoek afleiding van jezelf
Knoop een gesprek aan

Het MONSTER gaat wijdbeens voor WILLIAM staan.

MONSTER:
Knoop praattaal aan in onderzoeksgebied

WILLIAM:
Wat

FRANKENSTEIN:
Knoop kindertaal tegen me

WILLIAM:
Ik mag niet met vreemde mannen praten
want die slaan met een hamer op je plasser
zegt Justine
of snijden met een stanley mes een gat in je buik en hangen hem erin
zegt Elisabeth
Ik ben een engel
Dat zeggen ze allebei

WILLIAM slaat op een trommel. FRANKENSTEIN luistert.

FRANKENSTEIN:
Mooi

WILLIAM:
Dit kan ik ook

WILLIAM geeft een complexe drumsolo.

FRANKENSTEIN:
Geboortefeest van veel handen

WILLIAM:
Kan ik alleen

FRANKENSTEIN:
Mooi

WILLIAM:
Kan jij niet

FRANKENSTEIN:
Stokorgasme

WILLIAM:
Omdat je stom bent

FRANKENSTEIN trommelt zachtjes met zijn vingers op het vel. Hij luistert.

MONSTER:
Eerst de flits dan de donder dan de pijn

WILLIAM:
Het komt me aanwaaien omdat ik een engel ben
Komt jou niks aanwaaien

MONSTER:
Dit is onweer zonder pijn
Handslag

Het MONSTER pakt de drumstokken van WILLIAM. Die wil ze niet loslaten.

WILLIAM:
Nou

MONSTER:
Stokslag

WILLIAM:
Laat los

MONSTER:
Stokslag handengeboorte

WILLIAM:
Je kan het niet

Het MONSTER slaat hard op de trommel

MONSTER:
Ramhanden
Ramhanden
Ramhanden in trommelslag geboorte
omdat
Ramhanden
Ramhanden

WILLIAM:
Dat is geen muziek

MONSTER:
Dat ben ik en trommel en stok

WILLIAM:
Er zit geen gevoel in

MONSTER:
Ik leef
ik lief
Ramhanden
Ramhanden
Ramhanden
Ik leef
Ik lief
Ramhanden
Ramhanden

WILLIAM:
Ik ben een beetje bang

Het MONSTER stopt abrupt

MONSTER:
Bang!!!

WILLIAM:
Ja

MONSTER:
Voor mij

WILLIAM begint te huilen

MONSTER:
NIET BANG ZIJN
-schreeuwend- Ik heb een hartje van goud
en de hersens van iemand anders

FRANKENSTEIN:
Weg bij dat kind

ELISABETH:
William kom hier

MONSTER:
Hypocriet schijtkonijn

ELISABETH:
Hou op

MONSTER:
Jij bent ok en oogverblindend mooi
maar die kleine

WILLIAM gilt

MONSTER:
Ja ga maar lekker slapen
Krijg maar een nachtmerrie in fucking droombusiness
Net als ik

ELISABETH:
HET IS NOG MAAR EEN KIND

MONSTER:
Ik breng je wel naar bed
Vertel IK je een verhaaltje

FRANKENSTEIN:
Breng dat kind weg
Hij loopt amok

MONSTER:
Ik ben helder lul

FRANKENSTEIN:
ZO PRAAT JE NIET TEGEN MIJ

MONSTER:
Hoe dan

FRANKENSTEIN:
Met een zeker respect

MONSTER:
FUCKING TALENT OM JA OM WAT EIGENLIJK

FRANKENSTEIN:
Neem jij je pillen nog wel

MONSTER:
FUCKING TALENT OM WALGELIJKHEIDSBUSINESS

FRANKENSTEIN:
ALS JIJ JE PILLEN NIET NEEMT VAL JE UITELKAAR
JE BENT ÉÉN GROTE AFSTOTINGSREACTIE

MR. WOLF:
De burens vragen of de muziek wat harder kan
ze kunnen alles letterlijk horen

ELISABETH:
Maak hem af
als dit bekend wordt

JUSTINE:
Misschien heb je hem nog nodig Elisabeth

ELISABETH:
Speel jij de chemokuur van de familie of wat

MR. WOLF:
Die is goed
die is goed

ELISABETH:
Experiment mislukt

MR. WOLF:

Ik heb William nog nooit zo gezien
zijn broekje zat vol
Ik zweer het je

FRANKENSTEIN:

Dat was een MOMENTOPNAME
Ze moeten elkaar LEREN begrijpen
-naar ELISABETH- Hoe lang heeft dat bij ons niet geduurd
Je kan irritaties oplossen door erover te praten
of je kan met de ene irritatie over de andere slijpen
totdat je doorlopend ontstoken bent
Het is niet precies liefde maar het lijkt er wel op

ELISABETH:

Ruim hem op
Je zal weer van mij zijn

JUSTINE:

Ja DAT zou goed zijn

ELISABETH:

Je bent nu bezig met iets dat niet echt is

FRANKENSTEIN:

Alles is nep hier
FAKE
We KUNNEN niet eens meer leven op een natuurlijke manier
Berkenbomen, kevers, veenmos, varens het is je reinste vergif
De natuur is niet meer onze woonplaats
Die hebben we al verloren
Onze redding is dat te accepteren
Wij wonen in de kunst anders overleven we het niet
Godzijdank kunnen we alles wat we vernietigen met kettingroken alcoholisme
en liefdeloosheid herstellen met de beste gynaecologen en psychiaters

ELISABETH:

En jij voegt daar nog een kansarme jongere aan toe

FRANKENSTEIN:

We leven niet meer in het wild maar in zorgvuldig gecontroleerde
omstandigheden

ELISABETH:

Je bent gewoon een junk
Dat zelfde beschaamde en diezelfde hyperactieve schreeuwerigheid

Het MONSTER komt binnen. ELISABETH draait zich snel om.

FRANKENSTEIN:

Heb je genoeg te drinken
Neem nog wat
We vieren jouw geboorte

MONSTER:

Ik had EVEN last van kwaadte

FRANKENSTEIN:

Je moet
IK moet
ZIJ wil
Kom je begrijpt

MONSTER:

Jij bent ok
en jij ook
een hele okeeje vrouw
éénpersoonshoofdoogverblindend mooi

FRANKENSTEIN:

Ze wil je dood

MONSTER:

Vind ik jammer
Jij bent natuurlijk mijn schepper
maar je hebt wel verplichtingen tegenover mij

FRANKENSTEIN:

Kom maar mee

MR. WOLF trekt een pistool en geeft dat aan FRANKENSTEIN

MR. WOLF:

Elisabeth kom met mij mee
dit is niet goed voor je om te zien

ELISABETH:
Het is zo treurig

MR. WOLF:
Natuurlijk

JUSTINE:
Nou ik wil het wel zien

ELISABETH en MR. WOLF verdwijnen. FRANKENSTEIN zit met een pistool tegenover HET MONSTER. Hij probeert wat. Hij aarzelt. Schenkt voor beiden een glas in, gaat tegenover HET MONSTER zitten.

FRANKENSTEIN:
Je bent een prototype
Je stelt nog niet veel voor

MONSTER:
Ik leef een paar uur in leeftijd
Ik wil zoëen worden als jullie zijn
Nog niet ALLE gevoelens zijn mij duidelijk, maar ik leer

FRANKENSTEIN:
Ja je maakt vorderingen
maar zeg maar als TOTALE mens

MONSTER:
Ik bedoel ik heb MEZELF al geaccepteerd
Ok ik BEN een prototype, maar dat waren de kakkerlakken, de kevers en de amoeben ook
Effe proberen effe kijken wat het doet
ONUITROEIBAAR sindsdien
hadden ze daar maar een dramaturg op los gelaten
Of een recensent

JUSTINE schiet in de lach

FRANKENSTEIN:
-geïrriteerd- Ja weet ik

MONSTER:
Geef me tijd

Geef me liefde

JUSTINE:

Wil je hem nou overhoop schieten

MONSTER:

**Ik ben van jou
Als ik uit elkaar val
val jij uitelkaar**

JUSTINE:

Je schiet toch ook niet op mij

FRANKENSTEIN:

Nee

MONSTER:

**Wat ben je nou voor god
een god met spijt of wat**

FRANKENSTEIN:

Jij bent niet helemaal goed

MONSTER:

een armoedige god

FRANKENSTEIN:

**Pak je spullen en moven
Ik moet verliefd worden en daarna trouwen
Als god heb ik ook emotioneel mijn grenzen
Hup ga te vondeling liggen ergens of te vondeling staan
in iets openbaars**

Het MONSTER probeert nog wat te zeggen, maar hij vindt de woorden de woorden niet. Stilte. De lichten gaan langzaam uit. JUSTINE gaat naar FRANKENSTEIN en ze zetten het op een neuken.

ACT III

SCENE: BLINDE TOILETJUFFROUW

In een helverlichte ruimte met dertig pisbakken aan de muur zit een gigantische blinde toiletjuffrouw. Uit het grid vallen met tussenpozen kwartjes naar beneden op een schoteltje.

TOILETJUFFROUW:

Dit is het domein van de plassende mannen
dit is het domein van de schijtende mens
mij waakt hier met borstel en bleek
boven de afvoerput van alle gedachten
want alles wat gedagt wordt gaat 's nachts achteruit
gaat achteruit
gaat achter er uit

Mij controleert mij hygieniseert mij doet de ontlastingsaanslag
Mij scheid haar klanten in keurig en vies
Mij archiveert de poep kak en pies
Mij ziet wel geen reet maar dat veegt helemaal niet
als het aankomt op schijt is het is haar neus die haar leidt
want elke ster bij kaarslicht gegeten valt er onder weer uit
onder uit
valt er onder weer uit

Mij is het natte lapje tussen haar klanten
een snel intermezzo over de bril
Haar ogen is blind bezet met de staar
Zo blind als de neten zeg maar gebeeldconstipeerd
scheidt mij heren van dames in stralen en druppels
Haar leven is hier hier wacht de verlossing
mij zijn de middelen, schurend, blekend ter ontsmetting
want alles laat sporen na, diaree, krul of ketting
mij staat hierboven
aan de poort van porcelein
en alle gedachten
gisteren zo helder

liggen met één spoeling vandaag in de kelder.

De TOILETJUFFROUW opent een deur en verstart. FRANKENSTEIN en JUSTINE zijn daar nog bezig. Ze worden onderbroken

FRANKENSTEIN:
Heel fris, keurig

FRANKENSTEIN gooit een kwartje op het schoteltje. De TOILETJUFFROUW kijkt blanco

FRANKENSTEIN:
Mag ik een wens doen

TOILETJUFFROUW:
Voor 25 cent wil je “naar de wc” en een wens doen

FRANKENSTEIN:
Ja

TOILETJUFFROUW:
Probeer maar

FRANKENSTEIN:
Dat alles goed komt

TOILETJUFFROUW:
Yeah

*FRANKENSTEIN en JUSTINE af.
De TOILETJUFFROUW verstijft, ze ruikt.*

TOILETJUFFROUW:
Heeee mij voelt een ahygiëniteit
Een bacterische onvrede
Mij is niet goed mij is misselijk
oh gottegot
Mij voelt ondoorgespoeld

Ze opent nog even de deur en voelt voorzichtig met een hand.

Gadverdamme
mij ligt overhoop

(...) Gadverdamme

Dit heeft mij in haar hygiënische dertigjarige bestaan nog niet meegemaakt

oh gottogot

oh gottogot

oh gottogot

Oh gottogot dit is

dit zijn

ik voel

nee

maar dit

oh gottogot

het ligt er ook NIET IN

het het ligt ERNAAAST!

Bij beschaafde stoelgang ligt het ongedierte in een krul of ketting of heeft een

zekere slangachtigheid in bedwang gehouden door onverzettelijk porcelein

Zelfs de wanhoopsbloem van een darmkramp of paniekdiaree vervult haar

eerder van medelijden dan walging OOK als de aantrefsels niet alleen de pot

betreffen maar misschien ook de tegeltjes eromheen

(...) DIT ligt er doelbewust naast

zonder enige vorm van respect ligt het ernaast

Het is enorm oh gottogot

(...)

Ze reikt onder de deur door en trekt moeizaam een larfachtig ding de ruimte in.

TOILETJUFFROUW:

Heeft mij geweten

dat het hier niet een gewoon uitwerpsel betrof

Welkom

MONSTER:

Welkom ik

TOILETJUFFROUW:

Wat je ook bent

MONSTER:

Ik ben een in de warreling

TOILETJUFFROUW:

Geeft helemaal niet

MONSTER:

Door elkaar geconstrueerd

TOILETJUFFROUW:

Mij ruikt niks aan jou
Of misschien nieuwe geur

MONSTER:

Ja ik ben grondig gelucht

TOILETJUFFROUW:

Alles ruikt mij
Mij bent dan wel blind
maar niet helemaal achterlijk
Mij zit hier vaak rechtop te wezen of te staan bij de deur
om mij te laten ruiken waar haar klanten vandaan komen
Gaat mij hier staan
of in de achtergelaten geur
Staat mij te mijmeren over de wereld
Mij ruikt de twijfels bij vrouwen en de verwarring bij de mannen
maar jij bent de eerste waar mij in verwarring is
omdat mij zoiets nooit geroken heeft
Mag mij even bij u komen staan

Toiletjuffrouw staat naast monster die zich met de situatie geen raad weet

SCENE: JUSTINE EN ELISABETH

ELISABETH en JUSTINE hangen, ieder met een fles van het een of het ander in de banken, als volleerde lounge lizards.

ELISABETH:

Ik ben ZO blij dat je me steunt

JUSTINE:

Jullie zijn ZO goed voor me geweest
toen mijn moeder gestorven is door die VRESELIJKE ZIEKTE

ELISABETH:

Weet je hoe het voelt als je moeder sterft TERWIJL je geboren wordt

JUSTINE:

Nee want mijn moeder is pas jaren DAARNA gestorven
Door die VRESELIJKE ziekte

ELISABETH:

Is met geen pen te beschrijven
die LAST op mijn schouders
en toen kreeg ik OOK nog DIE BORSTEN
waardoor ik de vrouw werd die zij had KUNNEN zijn

JUSTINE:

Wat OOK weer een CONFLICT oplevert

ELISABETH:

Lief dat je DAT zegt ja IK moet met mijn leven BOETEN
of nee
met MIJN leven HAAR gemiste kansen ALSNOG REALISEREN

JUSTINE:

Gelukkig was het een vrouw met beperkte talenten

ELISABETH:

Ja dat geeft me wat armslag

Stilte. Roken en drinken.

ELISABETH:

Jouw vader

had die nou incest gepleegd met jou of

JUSTINE:

Oh neeneenee

Die is bedolven onder een lawine

ELISABETH:

DAT was het

JUSTINE:

Misschien dat hij wel op weg was naar me om zich boven mij af te trekken of zo

ELISABETH:

Maar hij is nooit aangekomen

JUSTINE:

DAT heeft mij gered

of misschien was er helemaal niks gebeurd want het was een keurige vent

Hij heeft erg geleden onder

ELISABETH:

Die lawine

JUSTINE:

Ook maar ook onder 's moeders VRESELIJKE ZIEKTE

God en daar stond ik nog geen veertien

mijn vader bedolven onder dertigduizend ton ijs, sneeuw en rotsen

en mijn moeder onder twee kilo teveel aan lichaamseigen cellen

ELISABETH:

Volgens mij was het zelfmoord

JUSTINE:

Nou het was INDERDAAD een te warme lente en JA je KAN zeggen dat het

ONVERANTWOORD was om met een ghettoblaster met MOTÖRHEAD de

bergen in te gaan en JA je KAN zeggen dat het ONVERANTWOORD is onder

aan een helling te gaan zitten

JUIST onder die ENORME ijsmassa's

JUIST tijdens een lente waar het ONGEWOON warm was

ELISABETH:

Ik bedoel MIJN vader was kapot van MIJN moeders dood

En als je nog vijftig kilometer per uur overhoudt aan het eind van je kreukelzone

dan zeg ik
daar zal wel opzet in het spel zijn geweest

JUSTINE:
DAAROM begreep je MIJ zo goed

ELISABETH:
Ik hou van je Justine

JUSTINE:
Ik voel wel dat ik hier op mijn plaats ben

ELISABETH:
En HOEWEL je uitdagend gekleed bent
heb ik je NOOIT beschouwd als concurrentie

JUSTINE:
OMDAT ik mijn plaats zo goed ken

ELISABETH:
JUUST omdat jij je plaats zo goed kent

JUSTINE:
Ach sinds die kerel zag ik hem veranderen TEN OPZICHTE VAN JOU
Moet toch ook voor jou een ENORME vernedering zijn

ELISABETH:
Ik ben er ook niet mee akkoord gegaan
Hij maakt er nu een eind aan

JUSTINE:
Dat hij dat dood maakt is volgens mij heel goed voor jullie

FRANKENSTEIN komt binnen. Hij loopt direct naar de drankentafel, slaat een borrel achterover.

FRANKENSTEIN:
Zo het feest kan beginnen
Hij is dood

SCENE: 2000 BOEKEN

Het MONSTER staat voor op het toneel. Uit het grid vallen tweeduizend boeken.

MONSTER:

Zo

Mij heeft 2000 boeken gelezen
Mij is nu een monster van de wereld
Mij kent de binnenkant van de tijd

TOILETJUFFROUW omhelst het MONSTER.

Toen mij gekomen is was mij onvolkomen
ruw
maar nu is mij mens
De catalogi hebben hem de weg gewezen in de huizen van de mensen
Mij is mens
en hem op de hoogte gebracht van verpakkingsmaterialen
Mij is mens
De religieuze geschriften hebben hem het kwaad leren kennen
Mij is de mens
Oorlogen zijn tussen de bladzijden verschenen, gevoerd en verdwenen

In omhelzing, fluisterend.

TOILETJUFFROUW:

Goed dat je dat allemaal gelezen hebt
Mij heeft tijden gedacht
als de boeken een zeker neerlegsel hebben in de toilet
dat ze de toiletganger tot vreugde en verrijking zouden dienen
En mij heeft de droom gehad dat als iedereen doorgetrokken is van het schone
en het ware en het hygiënische
zij vanzelf niet meer vuiligheid zouden produceren
En dan zou alle smerigheid stoppen en uitgebannen worden
en eindelijk zou zij de trap naar boven mogen lopen
en in de frisse lucht gaan staan
omdat haar arbeid gedaan is
en de mensheid zou verlost zijn
Maar dat is niet
Dat is gewoon niet

FRANKENSTEIN:

Mij heeft een gevoel van klaarheid

MR WOLF komt stomdronken binnen, glijdt half uit op de trap, loopt een paar pisbakken van de muur. Pist in één van de muur gevallen pisbakken. Hij kijkt op en ziet het monster.

MR. WOLF:
Godverdomme je leeft nog

FRANKENSTEIN:
Mij heeft beter nu

MR. WOLF:
-schreeuwend- Hij zit HIERRRRR

TOILETJUFFROUW:
Wat is er

MONSTER:
Houd je bek

MR. WOLF:
HIER ZITTIE HET GEDROCHT

TOILETJUFFROUW:
MIJ ZWAAIT HIER DE SCEPTER

MR. WOLF:
De rat zit hier
al die tijd
HELP DAN TOCH
We kunnen nog
Blijf staan holtor

TOILETJUFFROUW:
Neeeeee

*Het MONSTER verdwijnt door het wc-raampje.
Muzikaal intermezzo. Het decor trekt weg naar de beginscene. De GASTEN
staan weer min of meer geanimeerd pratend rond de operatietafel waar
WILLIAM ligt te slapen*

ZANGER:
De nacht glanst zwartpaars diep

boven mijn verhitte witte hoofd
een dekschild van een zwarte tor spant zich
aarzelend boven mijn verlichte oog
de nacht is dik het oog gesloten dicht
zonder lucht of hemelsblauw
het is zwaar om hier te leven maar het gaat wel wel

Een hond jankt in het donker en alle vogels ook
de kevers duizendpoten en alles wat vliegt beweegt
Alles trekt zijn jas van duisternis aan
en glibbert in het licht van de chromen maan
Het leven duwt en trekt de zwarte aarde open
in het licht van de chromen maan

SCENE: MOORD OP WILLIAM

Het MONSTER staat gebogen over de slapende William. De GASTEN kijken. Het MONSTER schiet WILLIAM neer. IEDEREEN gilt. Het MONSTER laat meteen het pistool vallen en steekt zijn armen omhoog.

ELISABETH:
-schreeuwt- LIIIIIEF

MONSTER:
Ik kan er niets aan doen

FRANKENSTEIN komt binnen. De twee staan verstijfd tegenover elkaar. Dan stormen ze op elkaar af. De GASTEN wijken uiteen.

ELISABETH:
Engel

MR. WOLF:
Ik zie je nog staan William
zo klein was je
Nu lig je weer kleiner en kleiner te worden

*Het MONSTER en FRANKENSTEIN hijgen uit.
Er volgt weer een worsteling*

MONSTER:
Hij is nu dood
Haal dat eruit waar iedereen zo van houdt en geef het mij

FRANKENSTEIN:
WAT

MONSTER:
Hij ligt daar toch
haal het er gewoon vanaf
dat mooie gezicht
dat onuitstaanbare mooie lachje
voor mij
haal het eruit dat waar iedereen verliefd op is
het is ook maar toevallig in DAT zakje terechtgekomen
Elisabeth ik word een engel
ALLES komt me aangewaaid

ELISABETH:

**Godverdomme wat ik lief doe dan wat jij
jij bent toch god doe dan wat god snel**

FRANKENSTEIN:

**Nou ja ik
Godverdomme**

MONSTER:

**God je hebt me te vroeg verlaten
Je was te ongeduldig
Oh wacht die virtuoze drumsolo's ook graag**

FRANKENSTEIN:

Ik zou je uit je insectenbestaan moeten trappen

FRANKENSTEIN rukt aan het MONSTER.

MONSTER:

**Ok jij hebt me gemaakt jij kan het weten
Ik ben de larfbelofte de vraatzucht van de toekomst
Elisabeth ik word oogverblindend mooi**

FRANKENSTEIN:

**Jij hebt geen toekomst
Jij hebt de toekomst vermoord**

FRANKENSTEIN vecht met het MONSTER. Het MONSTER houdt hem vast

MONSTER:

**Houd je mond stil
Ssst luister luister
Hoor je dat is mijn hart
Ik sta niet TEGENOVER je
Jij hebt mij gemaakt jij bent mijn koning
Doe jouw deel koning meester guru vriend
Ik ben de gevallen engel
Ik lig in nog stukken **maar jij kan me heel maken****

FRANKENSTEIN:

Blijf van me af

MONSTER:

Je moet EEN BEETJE vertrouwen in jezelf hebben god

FRANKENSTEIN:

Godverdomme

Ga toch weg

of nee ik word wakker

MONSTER:

Ik kan nog goed worden

Jullie gaan nog een hoop plezier aan me beleven

Ik leen het van William

Elisabeth geef me goede raad

ELISABETH:

Sterf

MONSTER:

Wat

ELISABETH:

Mijn engel is dood

MONSTER:

Ach ja maar liefde en schoonheid en virtuoze drumsolo's zijn universele waarden Elisabeth

maakt toch niet uit bij wie ze UITEINDELIJK terechtkomen

ELISABETH:

Kutkutkut

MONSTER:

Dit IS maar de BUITENKANT toch Justine

Dit hangt van toeval aan elkaar

Toch rechter Wolfman

weet u toch ook

Je kan iemands lichaam wel de doodstraf geven maar de misdaad blijft toch gewoon als iets iets

universeels

MR.WOLF:

Ik weet niet of

MONSTER:

Haat heeft me hier gebracht maar liefde kan me bevrijden

FRANKENSTEIN:

Ik haat je

MONSTER:

Dat heeft geen zin

Je haat jezelf

Het MONSTER houdt zijn hand voor de ogen van FRANKENSTEIN.

MONSTER:

Hier lucht dat op

Ik neem je het zicht weg maar luister goed

Als ik geen liefde kan opwekken

wek ik angst op

en dat zal ik blijven doen

totdat ik een vrouw heb

Stilte. FRANKENSTEIN en het MONSTER staan centraal. De GASTEN bewegen in slomo.

SCENE

TREURZANG

ELISABETH staat bij het lijk van WILLIAM.

Lief lief
hoor je me lief
ik weet niet of je me hoort
lief lief
hoor je me lief
ik weet niet of je me hoort
omdat ik het niet aan je zie
en als je me hoort geef een teken lief

Lief
daarnet toch lief
bewogen je woorden
je klaterende blikken
lachend door de ruimte
we hebben gelachen en gezucht toch lief

Lief maar ik zeg je lief
nu nu zal ik ieder woord
elke beweging die je maakt
elke trilling die loopt over je lippen of dichte ogen
zien of horen lief

Lief hoor je me lief
ik weet niet of je me hoort
omdat ik het niet aan je zie
en als je me hoort geef een teken lief

Ik beloof je ik ga het zien
nee nee niets leidt me nog af
van een beweging van jou
geen rusteloos water
in de zee of het vallende licht
van de zon niet
Lief

Lief ik let erop lief
dat ik geen beweging mis
het nauwelijks zichtbaar optillen van je dode hand
omdat je lichaam zo moe zo moe zo moe is

ga ik zien toch

**Lief lief
hoor je me lief
ik weet niet of je me hoort
omdat ik het niet aan je zie
en als je me hoort geef een teken lief**

**Lief lief
daarnet toch lief
bewogen je woorden
je klaterende blikken
lachend door de ruimte
we hebben gelachen en gezocht toch lief**

SCENE:

PEINZEN

FRANKENSTEIN:

Ik ga zitten en sta weer op
Ik ga zitten en ik ga weer zitten
Hij kijkt me aan
Het lijkt alsof ik zit
maar in werkelijkheid zit ik
Opstaan
Beseffen dat er niks is om voor op te staan
Zitten

MONSTER:

Met dezelfde beschaamde passen zal je haar lichaamsdelen overal
vandaan halen uit de meest schuldige plekken vandaan weggraven
Jij moet dat doen
Als jij een vrouw voor me maakt ben ik Adam

FRANKENSTEIN:

Een psychopaat ben je

MONSTER:

Een gemankeerde Adam
maar nu ja jij bent ook een gemankeerde god

FRANKENSTEIN:

Plotseling ga ik zitten
Onverwacht
omdat ik al zit
Mijn gedachten staan op
Mijn lichaam kan niet meer
Ik zit
mijn gedachten rennen door de kamer
Die dag ga ik 365 keer zitten en één keer liggen

MONSTER:

Ik heb niks te zoeken in de beschaafde wereld
In jouw dappere nieuwe wereld
Ik wijk uit met haar
We zullen leven ver weg van de mensen
tussen de dieren die meer gevoel hebben dan jullie
Zij zal het zweet van mijn voorhoofd vegen
Zij zal me tot bedaren brengen wanneer ik door het dolle heen ben

FRANKENSTEIN:

Ik heb anderhalf kilo hersenen
maar in de huidige omstandigheden is dat echt teveel voor me
(...)

*FRANKENSTEIN drinkt en neemt een besluit: hij schopt al het glaswerk
om, gooit gaskranen open.*

FRANKENSTEIN:

Het houdt op bij jou
Doden kan ik je niet maar ik stop het hier

*Het MONSTER stapt in het licht. Kijkt naar de resten van het
laboratorium en naar FRANKENSTEIN.*

MONSTER:

WAT DOE JE

FRANKENSTEIN:

Ik red de toekomst
Als jij een vrouw hebt produceren jullie nog meer monsters, psychopaten
en moordenaars
Een nieuw ras gemankeerde illegaaltjes

MONSTER:

*-schreeuwt- AAAAAAAAAAGH MONSTER:
GEEF ME EEN VROUW*

FRANKENSTEIN:

WAAROM DAN

MONSTER:

OM HET MET MEZELF UIT TE HOUDEN !!!

FRANKENSTEIN:

Zie maar hoe je het redt
Ben je eenzaam
nou
ik ook

BEIDEN rennen weg.

ACT IV

SCENE: EEN AANTAL DODEN VERDEROP

ALLE PERSONAGES die aanwezig waren op het feest staan in verschillende outfits op het toneel (bontjassen, valhelm, bruidsjurk, kinderjurkjes met teddyberen). De schreeuw van het MONSTER klinkt over de speakers. Één voor één zakken ze in elkaar. Het MONSTER komt langs en rukt hun kleren uit en trekt die zelf aan: hij wordt een hybride wezen, samengesteld uit de kleren van de doden

SCENE: BEËINDIGING VAN DE OORLOG

Opnieuw setting van een persconferentie.

MR.WOLF:

Vandaag is het achtenveertigduizendste slachtoffer gevallen.

JOURNALIST:

Dat achtenveertigduizendste slachtoffer

MR.WOLF:

Ja

JOURNALIST:

Wat had dat aan

MR.WOLF:

Ik zie niet in wat dat

JOURNALIST:

Censuur !!!

De pers wordt monddood gemaakt

De vrijheid van meningsuiting is weer het eerste slachtoffer van de oorlog

MR.WOLF:

Welnee man

Ik moet een persbericht af geven in het algemeen belang

JOURNALIST:

En dat moet ik klakkeloos neerpennen zeker

MR.WOLF:

Schrijf wat je wilt jezus

JOURNALIST:

Ok

Nou ?

MR.WOLF:

Nou wat

JOURNALIST:

Wat had dat slachtoffer aan

MR.WOLF:
Een gebroken witte demi-saison

JOURNALIST:
Dat gebroken wit neigde dat naar het groen of was het meer mauveachtig

MR.WOLF:
Wat maakt dat godverdomme uit

JOURNALIST:
Uw hele houding getuigt een diepe minachting voor pers

MR.WOLF:
Ik heb een diep respect voor de schrijvende pers

JOURNALIST:
Ja TOTDAT ze kritische vragen gaan stellen

MR.WOLF:
Er loopt DAARBUITEN een SERIEMOORDENAAR
DAT lijkt me belangrijk om te weten als je nog de straat op moet

JOURNALIST:
Vind ik HEEEEEL subjectief

MR.WOLF:
DAAROM schets ik ook de OMSTANDIGHEDEN waaronder

JOURNALIST:
De OMSTANDIGHEDEN hier zijn kut
De stoelen zijn ongemakkelijk er zijn geen broodjes of iets en de koffie is zuur

MR.WOLF:
De OMSTANDIGHEDEN dáár

JOURNALIST:
Waar

MR.WOLF:
De plaats waar de laatste moordpartij heeft plaats gevonden godverdomme

JOURNALIST:

Jezus vertel dan maar
maar ik kan niet garanderen dat de hoofdredacteur het er niet uitknipt

MR.WOLF:

De moord is gepleegd bij een roadblock

JOURNALIST:

Dat roadblock

MR.WOLF:

Ja

JOURNALIST:

Wie had dat vorm gegeven

MR.WOLF:

Wat

JOURNALIST:

Philip Starck? Rem Koolhaas? Of was het iets klassieks?

MR.WOLF:

Volgens mij waren het gewoon oliedrums met beton

JOURNALIST:

Dat cynische toontje

Ik heb landmijnen gezien ontworpen door JEAN PAUL GAULTIER
adembenemend

HEEL erg gedurfd

en kom me nou niet met een lulverhaal dat dat luxe is en alleen voor rijke landen
want dan weet je niet waar je het over hebt

Jean Paul Gaultier heeft de landmijn een eigen plaats gegeven in de
grootstedelijke mythologie

De landmijn heeft weer een EIGEN verhaal gekregen met

en dat is ONMISKENBAAR het handschrift van Frankrijks grootste ontwerper
met hier en daar een knipoog

MR.WOLF:

Een knipoog bij een LANDMIJN !!!

Luister het zal mij WORST zijn wie dat roadblock heeft vorm gegeven

Dat roadblock is in de buurt van Sint Petersburg en er heeft een slachtpartij

plaats gevonden die zijn weerga niet kent. Dokter Frankenstein is daar nu naar

toe om te kijken of hij de achtervolging kan inzetten. Het Monster is vertrokken in de richting van de Noordelijke IJszee. **Schrijf dat toch alsjeblieft op. Schrijf toch op dat het Monster van Frankenstein moordend en verkrachtend een leven bij elkaar graait. Schrijf toch op dat dokter Frankenstein wel achter zijn schepping aan moet omdat hij de enige is die**

JOURNALIST:

Dat bepaal ik zelf wel
Dat roadblock

MR.WOLF:

In de buurt van Sint Petersburg ja

JOURNALIST:

Wat scheidt dat van wat

MR.WOLF:

Het gebied dat wij onder controle hebben
van het gebied
het gebied dat
eh datdat

Black out

ACT V

SCENE 1:

VERANTWOORDING

MONSTER:
GODVERDOMME

FRANKENSTEIN:
Ja jesus

MONSTER:
Ja jesus is ZO weinig
zeg godschristustyfusteringnogantoe
zeg pokkepokkepokkecut
Iets wat een BEETJE in verhouding staat

FRANKENSTEIN:
Ik denk na

MONSTER:
Had je eerder moeten doen
naaaaaaadnken en korter
Het gaat slecht me me

FRANKENSTEIN:
Ik was bij je geboorte nu moet je het zelf maar uitzoeken

MONSTER:
Kijk me aan

FRANKENSTEIN:
Ik kijk je aan

MONSTER:
Nee je kijkt naar me
als iets walgelijks

FRANKENSTEIN:
Je leeft toch

MONSTER:

Ja !!!

Ja godverdomme ik leef

Ik ben in elkaar gestunteld en te snel tot leven gewekt

Wat is dit godverdomme ik ben een heel leven bezig om dat gat hierbinnen te vullen

Dat gat dat jij achter gelaten hebt

Bedankt

FRANKENSTEIN:

Ja

Misschien was ik te snel
maar alles was te snel in die dagen

We dronken veel in die tijd
cocktails tequilla schlemmertjes
schudden en bam

We schoten met scherp op genetische codes

We dronken veel en we morsten veel
we morsten drank

we morsten leven en liefde

We leefden snel
we drukten de sigaretten uit
voordat we ze aangestoken hadden

Je was mijn eerste liefde

MONSTER:

Dat was jezelf

IK ben eenzaam

maak me dood ik ben moe

moe van dat rusteloze, dat hongerige

FRANKENSTEIN:

De rechter komt zo

Wij komen er zo niet uit

MONSTER:

Als je van me zou houden

zou je me verlossen van deze koorts

FRANKENSTEIN:

Ik

Jij bent het enige dat ik in de wereld heb gebracht

MONSTER:

Je wilde de eerste zijn
fijn je bent de eerste

FRANKENSTEIN:

Dan ben jij ook de eerste
dat is toch IETS

MONSTER:

DAT moeten we vieren
Dat wij allebei de eersten zijn
de eersten de laatsten en de eenzaamsten

FRANKENSTEIN:

Welkom in de echte wereld

MONSTER:

Waarom heb je het godverdomme gedaan

FRANKENSTEIN:

Ik heb het leven een handje geholpen
Ik wilde iets terugdoen tegen de dood

MONSTER:

Nou je hebt hem een handlanger gegeven

MR. WOLF komt op.

MR. WOLF:

Ok ik ben er
Een korte samenvatting van mijn reis
Espresso
Espresso
Espresso
Twee bier
whisky
whisky
cognac
drie bier
aquavit
aquavit
acht schlemmertjes
wodka

wodka
wodka
hard gekookt ei
dubbelgebrandebergerarbeitersKorn
een jerrycan Tequilla
rum
een
nee Cointreau
en DAARNA wodka
gevolgd door een sixpackje
en toen die rum
Ik heb mijn rijbewijs ingeleverd maar rondlopen mag

FRANKENSTEIN:
Maar JIJ bent hier
Jij bent gewoon fucking hier

MR. WOLF:
Ik ben gewoon fucking hier
So what's the fucking problem

FRANKENSTEIN:
The fucking problem is

MONSTER:
Ik ben een ramp en hij is te belazerd mij van kant te maken

FRANKENSTEIN:
Hij neemt zijn medicijnen niet meer
en ik zeg je als jij je medicijnen niet neemt gaat dat van je EIGEN tijd af

MONSTER:
Ik ben gestopt met die rommel omdat ik heimwee heb
om uit elkaar te vallen

MR. WOLF:
De toestand is ONOVERZICHTELIJK
Dat is goed
Dat geeft me wat speelruimte

MONSTER:
Je kan alles wel aan elkaar naaien
en zeggen dat je het leven een handje helpt

MR. WOLF:
Heb je dat gezegd

FRANKENSTEIN:
Hij haalt alles door elkaar
Ik vind nog wel een oplossing

MONSTER:
Je blijft met je poten van me af

FRANKENSTEIN:
Je bent nog niet af
dat is het hele probleem

MONSTER:
Ik ben een mislukking
Accepteer dat nou

MR. WOLF:
Ik ben aangekomen in de Noordelijke IJszee

MONSTER:
Je bent HIER aangekomen
gewoon hier
Dit is een feest
Alles is wit
Het zal wel een trouwerij zijn

MR. WOLF:
God was is het koud hier
Dit is een liefdeloos klimaat
Je kop moet wel koortsachtig bezig blijven
om je lichaam warm te houden
Ok

MONSTER:
Is dat gewoon bij jullie liefdeloosheid

MR. WOLF:
We redden het hier alleen als we verdoofd zijn
Iedereen doet dat op zijn eigen manier
Bon

Met jullie twee heeft het lang genoeg aangemodderd
en schenk eens in

FRANKENSTEIN:
Het is nog wat vroeg

MR. WOLF:
De zon is de hele dag zichtbaar
en 's nachts ook
Gaat niet onder in dit klimaat
Dat is toch geen leven voor insecten
moet je toch wel onder een steen wegkruipen
of in een laboratorium
of een roes
Je kan wel een half jaar wachten totdat het donker wordt en je iets te drinken
krijgt maar dat verdom ik

prachtig die zon
dat
dat
dat
dat
dat
dat
dat

Overdag snijdt de zon met zijn schaduw
scherpe licht
zo scherp als een mes
het landschap aan schotsen
Fenomenaal
OMDAT het licht zo
zo
zo
zo wreed is
of nee!
Hard
het is hard licht

Het licht is zoals ik auto rij
Hard maar rechtvaardig

FRANKENSTEIN schenkt in.

MR. WOLF:
Dank je

Ik was op loopafstand

FRANKENSTEIN:
Overall is loopafstand

MONSTER:
Christusnogantoe

MR. WOLF:
Waarom heb je hem zo lelijk gemaakt
Maak hem af

MONSTER:
Ik ben af
terug bij af

FRANKENSTEIN:
Dat daar heeft me vijf jaar gekost
Dacht
eerst maar zien of ik het aan de gang krijg
later komt het idealisme wel
of de schoonheid
Vijf jaar heb ik me uit de naad gewerkt
Ik heb iedere teringlijer
van Lee Harvey Oswald via Mengele
tot Marc Dutroux aan het werk gezet
om me van essentiële organen te voorzien
en nu komt hij bij me aanzeiken dat niemand van hem houdt
Met een beetje ballen had je gewoon geweigerd om op aarde te komen
maar nee hoor meneer moest zijn vitaliteit laten zien
Jij wilde verleiden en imponeren
Jij wilde erbij horen
bij dit stelletje gekken dat hier rondloopt
en hop
daar gaat een pulsje uit de cortex
en zeg nou niet dat dat vanzelf ging
Dat heb JIJ gedaan
Dat was duwen en trekken
om het überhaupt twee cellen verder te krijgen

MONSTER:
Vijf jaar in coma
Ik herinner me niks

FRANKENSTEIN:

Ik heb je gedept
elke dag
Ik heb huidplooien genaaid
zwellichamen verstoep
leidingen gelegd en omgelegd
om het nat te houden
niet TE nat
nee LEKKER nat
Ik heb je verschoond
gedept en verschoond
en nooit misbruik van de situatie gemaakt
Kwam niet in me op
Ik heb pap naar binnen gepropt en gedept en verschoond
en je haren gekamd, je lippen rood gemaakt
je knieholtes geëpileerd en onthaard en gedept en geschoren en verschoond
en nooit misbruik van de situatie gemaakt

Het MONSTER wurgt één voor één de aanwezigen

FRANKENSTEIN:

Ik bedoel
als ik mooi ben **als Elisabeth** heb je dan
aan een half gestotterd woord genoeg
dan hoef ik me niet door die andere helft heen te stotteren

FRANKENSTEIN:
Het is nog een prototype

MONSTER:
als ik je aanraak als Justine
zou je me dan optillen
of als ik naar je kijk als William deed
of als ik al het sublieme zou hebben van al die prachtige nieuwe mensen
Dan lach ik nog wat tegen je
maar dan hoef ik niet door al die woorden heen
hoef ik niet meer te vechten
Ik vind mijn weg niet (...)
Er is geen hoogtepunt
of liefde **meer als baken**
Ik heb heimwee aan mijn hoofd
om het ergens op te leggen

Iets warm
Ik ben thuis bij jou **dan bij mezelf**
Ik haat je
maar meer nog mezelf
Ik kom uit het niks
uit een coma
Even was het er
maar dit

MR. WOLF:

Wij **HEBBEN** de technologie om het leven te rekken
en de dood wat korter te maken maar voor hetzelfde geld
nee voor minder geld
hadden we even goed
of wacht nee beter
het leven saai en de dood opwindender kunnen maken
Op loop afstand van hier in de wc
heb ik een tijdje voor dood gelegen
totdat ik flink moest overgeven
Fenomenaal
DAAR lag het
de hele eenheid van tijd in stukken en brokken voor me
over de pot en op de tegeltjes en ik dacht
we zetten Samba Pati op van Santana
het is toch een kutfeestje
en ik zeg je
we geven de decorontwerper een opdracht een slaapkamer te bedenken, daar
maken we een maquette van, de kosten ramen we, daar knibbelen we wat vanaf
door een sweatshop met illegalen aan het werk te zetten, vervolgens bedingen
we een korting vanwege de kloterige manier waarop alle inelkaar gerotzoooid is,
moet jij eens opletten hebben we **TOCH** een liefdesnestje tegen een **HEEELE**
schappelijke prijs

MONSTER:

Ik heb het gevoel

MR. WOLF:

Ik heb ook emoties en als ik niet uitkijk gevoelens
Dat is goed
Dat is romantisch

MONSTER:

Dat het allemaal zo onecht is

MR. WOLF:

Ben je gek
DAT is JUIST romantiek
dat het onecht is
anders zou het Realisme zijn
en daar hebben we al zoveel van
Kijk om je heen

MONSTER:

Elke keer als ik denk dat we ergens zijn

MR. WOLF:

De Noordelijke IJszee ja

MONSTER:

Nee in een gesprek

MR. WOLF:

Ah ja

MONSTER:

Druk ik me zo onhandig uit

MR. WOLF:

Hee niet zo somber we zijn toch mannen onder elkaar

MONSTER:

Ik weet het niet

MR. WOLF:

Of ben jij een vrouw

FRANKENSTEIN:

Ik heb het in je proberen te zien maar dat is onbegonnen werk

MONSTER:

Wat ben ik dan wel
Wie ben ik
waar kom ik vandaan of waar ga ik naar toe

MR. WOLF:

Allemaal gerechtvaardigde vragen
Ga maar in de wc kijken
daar ligt de eenheid van tijd

MONSTER:

In het begin was ik mooier

MR. WOLF:

Dat zal best in het begin is iedereen nog fris

Heeeee zie je dat
het wordt donkerder
De duisternis valt vroeg dit jaar
Nou ik leg dit alvast maar voor me
dat suggereert alvast een naderend einde
of een naderend begin

MR. WOLF legt een pistool voor zich op tafel

FRANKENSTEIN:

Kan je gerust suggereren

MR. WOLF:

Dan suggereer ik als het ware met de schemering mee
Ik vermoed dat het een trouwerij wordt

MONSTER:

Wij hebben een huis gebouwd
met heel veel stekkers en snoeren
en hout en ijzer
en veel deuren
maar zonder ramen
We hebben spijkers geslagen
en schroeven diep het hout ingedreven
we zijn een familie gaan vormen
met twijfelachtige omgangsvormen
In ons huis brandt licht zodat het te zien is
en er brandt geluid zodat het te horen
we ontvangen bezoek
en televisie aan huis
En we hebben de omgeving kaal gehakt
zodat we om ons heen kunnen kijken
en alles dat we gehakt hebben

hebben we in de kachel gestopt
zodat het een tijdlang warm was
maar daarna koud
en de ijzige wind waaide door het huis
Ik heb een stekker van de naaimachine afgeknipt
en aan een boormachine gezet
zodat die het weer deed
maar de naaimachine niet
Toen Frankenstein de naaimachine nodig had
wilde hij de stekker weer van de boormachine afhalen
maar dat heb ik tegengehouden
omdat we de boormachine elke dag nodig hebben
om gaten te boren
om toegang tot het leven te krijgen
en de naaimachine alleen voor Frankenstein
omdat hij van buiten naar binnen werkt
Toen heeft hij
twee schroevendraaiers aan een snoer gezet
en het snoer aan een vlieger vastgemaakt
waardoor ik een aardappelschilmesje moest gebruiken
om zijn verkeerd gedraaide schroeven weer uit het hout te draaien
en de aardappels hebben we toen maar met een eind hout tot pap geslagen
omdat we een hele nieuwe bereidingswijze moesten ontwikkelen
om op te eten
Hij heeft toen een vlinder gevangen
en de vleugels ervan af getrokken
omdat hij iets nodig had voor de binnenkant van mijn geslacht
en we hebben een hond in een kastje geschroefd
om het kastje te laten lopen
Met kauwgom en een stukje wandmeubel heb ik mijn borsten vergroot
's nachts verzamelde Frankenstein alle gevallen haren
en plukte de haren uit de kam
en het afvoerputje van de douche
en legde ze te drogen
en daar hebben we haarstukjes van gemaakt
we hebben de knoppen uit oude radio's gehaald
om onze ontbrekende tanden aan te vullen

MR. WOLF:

Het wordt echt donker
Dit moet het happy hour zijn

MONSTER:

Frankenstein heeft nog een tijd lang met een stuk trapleuning in zijn broek
gelopen totdat er iets ging onsteken
We hebben zo onze best gedaan
We waren te moe om onze gezichten op peil te houden
daarom hebben we leukoplast gebruikt om onze huidhoofden strak naar achteren
te plakken en daar dan snel een hoedje van haar opgezet
zodat het bijna niet opviel aan de voorkant
en we hebben etiketten op alles geplakt omdat we zo vervreemdend bezig waren
dat we bij god niet meer wisten wat we met wat moesten doen
Ik heb een brood gegeten
van al het stof dat we bij elkaar geveegd hadden
het smaakte naar niks
Ergens zijn we de liefde kwijt geraakt
We hebben het te vaak veranderd in iets anders
totdat we het niet meer herkenden
Alleen het einde herkennen we nog
omdat dat zo donker is

Duisternis.

MR.WOLF:

Was dat een ja woord

In de duisternis klinken twee schoten.

EINDE